

привличането, но когато доближатъ до слънцето, като извънредно леки, последното наново и съ голѣма сила ги изпраща къмъ безкрая.

Метеори

Метеоритѣ сж тъмни тѣла, които блуждаятъ въ междупланетното пространство и когато навлѣзатъ въ атмосферата на земята, отъ триенето о нея, се запалватъ.

Нѣкои отъ тѣхъ сж толкова голѣми, че до падането имъ на земята не могатъ да изгорятъ. Такива остатѣци отъ метеори сж намерени на много мѣста по земната повърхность. Много отъ тѣхъ се пазятъ въ музеитѣ подъ наименованието „метеорни камъни“, „метеорити“ или „аеролити“.

Най-голѣмия метеоритъ е намеренъ на островъ Гренландия отъ английския командантъ Пири. Той тежи нѣколко тона.

По запалването на метеоритъ се опредѣля височината на земната атмосфера.

Мъглявости

На много мѣста изъ безкрайното небесно пространство сж открити чрезъ телескопа, едни особенни, съ постоянна форма, небесни тѣла, наречени мъглявости или небулози. Това сж много леки — едва започнали да се кондензиратъ — небесни материи, отъ които въ последствие се раждатъ слънцата и свѣтоветѣ. Тѣ заематъ неимовѣрно грамадни пространства отъ вселената.

Една спираловидна мъглявость се наблюдава съ обикновенъ бинокълъ, а даже и съ просто око, близо до съзвездieto Орионъ (Ловеца). Тази мъг-